

EL MISTERI BASTONER

Un bon dia, com cada divendres en Manel anava a Ball de Bastons. Però aquell divendres va ser diferent...

Quan en Manel va arribar es va sobtar perquè normalment quan arribava ja hi eren els altres professors: en Pau, en Jordi i la Rosa. La porta era tancada. Va picar a la porta però ningú no el va contestar, així que en Manel va obrir la porta i va entrar. Com estava sol i avorrit va anar a buscar els bastons per a preparar l'assaig d'avui. Avui ballarien: la Considoreta, l'Esquerrana, el Molinet i el Ram Ram.

Busca que buscaràs, no va poder trobar els bastons. Es va estranyar molt ja que sempre els deixaven per allí a la classe. Buscant, va veure unes petjades verdes, les va seguir i va anar a parar a la porta d'una sala. Al costat de les petjades, hi havia trossos petits de bastons. Va anar seguint les petjades, tot estranyat, i va veure que el portava a la plaça de l'ajuntament. Va tornar a mirar al terra i va veure que s'acabaven els trossos de bastó i que continuaven les petjades. Les va anar seguint i va trobar als seus bastoners: en Pol, la Berta, la Foule, la Núria, la Laia, la Júlia, la Jana, en Malick i l'Estel. Tots junts van anar a investigar aquest misteri.

Després de molta estona, van trobar un ratolí fet de bastons i molt gran, grassonet i vellet.

El ratolí va dir:

- Us tornaré els bastons aquesta nit, sota el vostre coixí, però amb una condició que deixeu els bastons endreçats quan marxeu i ara m'heu de fer dos balls: la Considoreta i la Polca.

Tots alhora van contestar:

- D' acord! Et prometem les dues coses i ara som-hi! D'aquí marxarem amb els balls ben fets, i a tu satisfet et farem.

Els nens van anar cantant aquesta cançó, mentre la música acompanyava el bonic ball dels bastons. Els va sortir perfecte. El ratolí va aplaudir ben satisfet.

Quan va arribar la nit tots estaven súper contents, sabien que aquella nit vindria el ratolí i els tornaria els bastons sota el coixí. Sembla el ratolí Pérez-pensava l'Estel, la més petita del grup.

Al matí següent els nens van treure el coixí i... a tots ells els va tornar els seus bastons. Allà eren els seus estimats bastons.

El Manel els va dir:

- Heu après alguna cosa?

Els nens van dir, tot rient:

- Sí, cal deixar sempre recollits els bastons. Si no vindrà el ratolí i se'ls endurà.

Mai més van deixar la classe desordenada. Ara " els bastons" sempre estan al seu lloc.

I si no és mentida, és veritat. Aquest conte s'ha acabat.